

**Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ.
117, 14)**

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

*****

*****

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ
ΜΙΧΑΗΛ
ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ
ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ

*

*

*

*

*

*

*

*

*

Αθήναι 2011
ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ
ΜΙΧΑΗΛ
ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ
ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

*****

*****

Εὐλογήσαντος τοῦ Τερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον
 μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Προτεταμένον ὁ τὸ ξίφος σου ἔχων
 πρὸς συντριμμὸν τῶν ἐπιβούλων πελάγους
 Αἰγαίου, Ἀρχιστράτηγε σεπτέ, Μιχαήλ,
 νήσους περιπόλευε τὰς αὐτοῦ καθ' ἐκάστην
 πίστει προσφευγούσας σοι ἐν κινδύνοις καὶ ρύου
 Ἄγαρ υἱῶν ἐκδήλου ἀπειληῆς
 τοὺς ὡς προστάτην ταχύν σε γεραίροντας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
 τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
 Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
 τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
 Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
 Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
 σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

" Μιχαήλ Ἀρχιστράτηγε, Αἰγαῖον σκέπε. Χ. Μ. "

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μὴ παύσῃ Αἰγαῖον περιπολῶν,
φρουρῶν καὶ φυλάττων
ἐκ δολίου ἐπιβουλῆς
ἐχθροῦ, Πρωτοστάτα τῶν Ἀγγέλων,
φωτολαμπὲς Μιχαήλ, Ἀρχιστράτηγε.

Ἰσχύϊ σου σύντριψον, Μιχαήλ,
ἐχθροὺς ἐπιβούλους
τοῦ Αἰγαίου πανευλαβῶς
προστρέχοντας χάριτί σου θεία
καὶ ἀόραγεῖ ἐν δεινοῖς προστασίᾳ σου.

Χαρᾶς πλησον δῆμους Χριστιανῶν
τῶν νήσων Αἰγαίου,
Ἀρχιστράτηγε Μιχαήλ,
ἐκ θλίψεων τάχος ἀπαλλάσσω
αὐτοὺς καὶ λύπης, σεπτὲ Μεγαλόχαρε.

Θεοτοκίον.

Απέλασον, Ἀχραντε, τὰς ὀρδὰς
ἐχθρῶν τοῦ Αἰγαίου,
ὄπερ σκέπεις, Μῆτερ Θεοῦ,
καὶ παῦσον αὐτοῦ τὰς τρικυμίας
ράβδῳ τῆς σῆς προστασίας, πανύμνητε.

ᾠδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Η τῶν νήσων Αἰγαίου
καταφυγὴ ἄγρυπνος,
ρύου, Μιχαήλ Ταξιάρχα,
πάντας στενώσεων
ἐν Μανταμάδῳ πιστῶς
καὶ Πανορμίτῃ καὶ Θάσῳ
προσκυνοῦντας χάριν σου
θείαν, Ἀρχάγγελε.

Λυπηρῶν τὴν ὁμίχλην
τῶν εὐσεβῶν σκέδασον
ἀστραπαῖς τῆς σῆς παρουσίας,
Ἄρχον φωτόλαμπρε,
Νενήτων φωταγωγὲ,
Καγιανίου ἀκέστορ,
Μιχαήλ, καὶ ἔφορε

Σύμης ἀνύστακτε.

Αρχιστράτηγε, πᾶσι,
Χαλκιδικῆς πρόμαχε,
Μανταμάδου φύλαξ, Εὐβοίας
φερωνυμούσης σοι
κώμης φρουρέ, Μιχαήλ,
καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους
ἀντιλήπτορ ἄγρυπνε,
δεῖξον τὴν χάριν σου.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι νήσους Αἰγαίου
ἐπιβουλῆς, Δέσποινα,
καὶ τὰς κώμας τὰς παρακτίους
τούτου, Πανάχραντε,
τῆς τοῦ ἐχθροῦ, ῥυπτικαῖς
πρὸς τὸν Υἱόν σου πρεσβείαις
ἄμετρον παρέχοντα
δούλοις σου ἔλεος.

Αρχάγγελε,
ὁ περισκέπων Αἰγαίου πελάγους νήσους
ἐπιβούλων ἐχθρῶν ὀρδᾶς σῆ χάριτι σύντριψον
ταχύ, Μιχαήλ, εὐσεβῶν προστάτα.

Επίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἅλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Λαμπρὲ Μιχαήλ, τῶν Νόων Ἀρχιστράτηγε
τῶν ἐν οὐρανοῖς δοξολογούντων Κύριον,
ὡς Αἰγαίου πρόμαχον
σὲ ὑμνοῦντες, ῥύστην καὶ στήριγμα
σὲ δυσωποῦμεν· Ῥῦσαι συμφορῶν
καὶ βλάβης ἐχθροῦ πιστούς, Ἀρχάγγελε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Χρηστοθήθειαν δίδαξον,

Μιχαήλ Στρατάρχα, τοὺς σοὶ προστρέχοντας
καὶ λαμπρῶς σε μακαρίζοντας
ὡς Αἰγαίου φύλακα θεόσδοτον.

Ἴσθι νήσων ὑπέρμαχος
τοῦ Αἰγαίου, ἔνδοξε Ἀρχιστράτηγε,
Μιχαήλ, οὔπερ Χριστώνυμον
δῆμον ἐφορᾷς ὑψόθεν πάντοτε.

Σθένει θείῳ σου ἴσχυσον
οἰκιστὰς Αἰγαίου ἐχθρὸν τὸν βέβηλον
θριαμβεῦσαι καὶ ἐπίβουλον
τῆς αὐτοῦ γαλήνης, Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Τῶν βροτῶν τὰ συστήματα
ἢ ἐλευθερώσασα διὰ Τόκου σου
ἐκ φθορᾶς, Θεογεννήτρια,
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐχθρῶν δουλώσεως.

Ῥδὴ ε΄. **Φ**ώτισον ἡμᾶς.

Ρεῖθρα, Μιχαήλ,
τῶν δακρύων τῶν προσφύγων σου,
Ἀρχιστράτηγε, ἀπόσμηξον ταχὺ
μανδηλίῳ τῆς ἀόκνου προστασίας σου.

Ἄνωθεν ἐχθροὺς
ξίφει θείας προστασίας σου
ἀπομάκρυνον ταχέως, Μιχαήλ,
ἐξ Αἰγαίου, οὔ προστάτης πέλεις ἄγρυπνος.

Τείχισον ἡμᾶς,
Μιχαήλ, τῇ ἀντιλήψει σου
καὶ ἐτοίμη ἐν κινδύνοις ἀρωγῇ
τοὺς οἰκήτορας Αἰγαίου, Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν εὐσεβῶν
ἀντιλήπτωρ καὶ ὀλέτειρα,
Θεοτόκε, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ταχὺ
ῤῥσαι βλάβης τοῦ Αἰγαίου τοὺς οἰκήτορας.

Ωδὴ στ´. Τὴν δέησιν.

Γαυρίαμα, Μιχαήλ Ἀρχάγγελε,
ἐπιβούλων τοῦ Αἰγαίου πελάγους
προτεταμένω σου σύντριψον ξίφει
καὶ τὴν αὐτῶν ἐπηρμένην ταπείνωσον
ὄφρυν ἰσχύϊ σου, λαμπρὲ
Ταξιάρχα τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Επάκουσον τῶν καταφευγόντων σοι
Μιχαήλ, ἐν συμφοραῖς καὶ κινδύνοις,
Χαλκιδικῆς, Μανταμάδου, Εὐβοίας,
Νενήτων, Θάσου, Μεστῶν, Ῥόδου ἔφορε
Καγιανίου καὶ Μονῆς
Πανορμίτου ἐπόπτα καὶ πρόμαχε.

Απέλασον τάχος τὸν ἐπίβουλον,
Μιχαήλ, ἐχθρὸν Αἰγαίου πελάγους,
καὶ ὡσπερ ὕδωρ ἐχώνευσας ξένως
ἐν Κολοσσαῖς ποταμοῦ καὶ διέσωσας
ἐκ πλημμυρίδος σὸν Ναόν,
οὕτω ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Ἰλέωσαι σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον
τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Αἰγαίου ταῖς νήσοις
καὶ παρακτίοις ἐδάφοις, Παρθένε,
καταφυγὴ εὐσεβῶν ἀκαταίσχυντε,
Θεογεννηήτορ ἀγαθή,
ἰλαστήριον πάντων προσφύγων σου.

Αρχάγγελε,
ὁ περισκέπων Αἰγαίου πελάγους νήσους
ἐπιβούλων ἐχθρῶν ὀρδᾶς σῆ χάριτι σύντριψον
ταχύ, Μιχαήλ, εὐσεβῶν προστάτα.

Ἀχραντε,
ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Περιπολεύων Αίγαϊον ὡς ἄγρυπνος
αὐτοῦ φρουρός, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε,
τοὺς ἐπιβούλους αὐτοῦ ἀπομάκρυνον
ἐχθροὺς τῷ ξίφει τῆς σῆς γενναιότητος
καὶ ἐναργοῦς πρὸς πιστοὺς ἀντιλήψεως.

Προκείμενον. Ἦχος β΄. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους Αὐτοῦ
πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς Αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχος. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ι΄ 16 -21).

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀρχαγγέλου, Οἰκτίρμον, προστασίαις
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε,
τοῦ Πανορμίτου ἀκέστορ,
Μανταμάδου ἔφορε,
Θάρρενε Ἀρχάγγελε,
Θάσου πρόμαχε,
τῶν Μεστῶν στήριγμα
καὶ Νενήτων Χίου
ἀντιληπτορ καὶ κραταίωμα,
Εὐβοίας καύχημα,
τῆς Χαλικιδῆς καταφύγιον
Καγιανίου σέμνωμα
καὶ παντὸς Αἰγαίου προσφύγιον
ἐν κινδύνοις, σπεῦσον
ικέτας σου φυλάξαι ἄσινεῖς
ἐπιβουλῆς τοῦ ἀλάστορος,
θεῖε Ἀρχιστράτηγε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Γένος τῶν Χριστωνύμων
 ἐν Αἰγαίῳ οἰκούντων
 ἀεὶ ἐπόπτευε
 θεόθεν, Ταξιάρχα,
 καὶ εὐλαβῶς σπευδόντων
 τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου,
 φωτολαμπὲς Μιχαήλ,
 αὐτῶν Νόων ἄρχον.

Απειράστους συντήρει,
 Μιχαήλ, σοὺς ἰκέτας
 παθῶν καὶ θλίψεων
 ἐνοίκους τοῦ Αἰγαίου,
 οὗ τῆς ἐλευθερίας
 πλάνοι ἐπιβουλεύονται,
 οἴμοι, ἐχθροὶ δυσσεβεῖς
 τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων.

Ισχυρῶς θριαμβεῦσαι,
 Μιχαήλ, Χριστωνύμους
 ἐχθρὸν ἐπίβουλον
 ἀξίωσον καὶ δεῖξον
 τοῖς οἰκισταῖς Αἰγαίου
 σὴν διάθερμον εὐνοίαν
 καὶ ταχινὴν ἀρωγὴν
 ἐν πάσαις τρικυμίαις.

Θεοτοκίον.

Οὐρανόθεν Αἰγαίου
 ἐπευλόγει τὰς νήσους,
 Θεογεννήτρια,
 καὶ σπεῦδε βοηθῆσαι
 αὐταῖς ἐν τρικυμίαις
 καὶ δειναῖς περιστάσεσι

σὺν Μιχαήλ, εὐσθενεῖ
 καὶ θείῳ Ταξιάρχη.

Ῥδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Νικῆσαι στίφη
 ἐχθρῶν ἀξίωσον πάντας,
 Μιχαήλ, ἐν Αἰγαίῳ οἰκοῦντας

τούτων ἀρχηγέτης
γενόμενος ἐν μάχαις.

Σύγκοψον ξίφει
τῷ σῷ ἐχθροὺς κακοβούλους,
Μιχαήλ, τοῦ Αἰγαίου πελάγους,
ὁ αὐτὸ θεόθεν
φρουρῶν καὶ ἐποπτεύων.

Κόπασον σάλον
ἡμῶν παθῶν, Ταξιάρχα
Μιχαήλ, τῶν ἐχθρῶν ὡς θαλάσσης
κύματα, τὰς βλέψεις
ὁ ἀμαυρῶν ἀπίστων.

Θεοτοκίον.

Ελέους στάξον
ἡμῖν ῥανίδας Υἱοῦ σου
Ἐλεοῦσα Παρθένε, θεόθεν,
τοῖς ἐν τῷ Αἰγαίῳ
ἀεὶ σε ἀνυμνοῦσι.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Πρὸς ὄρμον σωτηρίας
ἴθυνον ἰκέτας
σοὺς, Πανορμίτα, Αἰγαίου ὑπέρμαχε,
τοῦ Παραδείσου ὁ φύλαξ τῆς πύλης ἄγρυπνος.

Εὐλόγει, Ταξιάρχα,
τοὺς ἐν Μανταμάδῳ
σὴν προσκυνοῦντας μορφὴν ἀχειρότευκτον,
καὶ ἐκζητοῦντας τὴν χάριν καὶ προστασίαν σου.

Χαρὰ Αἰγαίου νήσων
καὶ τῶν παρακτίων
περιοχῶν, Μιχαήλ Ἀρχιστράτηγε,
ἀγαλλιάσεως πλησον τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ οὐρανόθεν
σκέπυσσα σοὺς δούλους
ἀσπαζομένους τὰ σὰ ἐκτυπώματα

περικοσμοῦντα Αἰγαῖον, Θεογεννήτρια.

Ἄξιόν ἐστι....καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Νήσων τοῦ Αἰγαίου ὁ ταχινὸς
 ῥύστης καὶ προστάτης
 ἐξ ἐχθίστου ἐπιβουλής,
 Μιχαήλ Στρατάρχα,
 αὐτὰς ἐκ τῶν ἀπίστων
 ἐχθρῶν τῆ χάριτί σου
 σῶσον, Ἀρχάγγελε.

Μιχαήλ, πνευμάτων λαμπρὸ φωστῆρ
 εὐχαρίστων, ῥῦσαι
 τὴν ἀχάριστον γενεὰν
 τῶν βροτῶν, γεέννης
 πυρὸς τῆς αἰωνίου
 καὶ σῶσον ἐκ θανάτου
 πάντας σοὺς πρόσφυγας.

Χαίροις, τοῦ Αἰγαίου ὁ πανσθενῆς
 φύλαξ καὶ προστάτης
 καὶ ἀνύστακτος βοηθός,
 Μιχαήλ, ὀλέτα
 ἐχθρῶν τῶν μισοχρίστων,
 Ἀρχάγγελε Κυρίου
 φωτοειδέστατε.

Χαίροις, ἀρχιστράτηγε Μιχαήλ,
 θεῖε παραστάτα
 τῆς Τριάδος τῆς πανσθενοῦς.
 χαίροις, διακόσμου
 τοῦ νοητοῦ ἐξάρχων,
 ὁ τοὺς πιστοὺς θάρρύνων
 τῶσαι τὸν δόλιον.

Βοηθὸς γενοῦ μοι ἐν τῆ φρικτῆ
 ὥρᾳ τοῦ θανάτου,
 ἀρχιστράτηγε Μιχαήλ,
 καὶ τὴν παναθλίαν
 ψυχὴν μου μὴ ἐάσης
 πεσεῖν εἰς τὰς παλάμας
 τοῦ παναλάστορος.

Χαίροις, Πανορμίτου ὁ θησαυρός,
 χαίροις, Μανταμάδου
 ὁ θεόσδοτος ἄρωγός,
 χαίροις, τῶν Νενήτων,
 Χαλκιδικῆς, Εὐβοίας
 καὶ Θάσου, Ταξιάρχα,
 εὖχος ἀτίμητον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
 Πρόδρομε Κυρίου,
 Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
 οἱ Ἅγιοι πάντες,
 μετὰ τῆς Θεοτόκου
 ποιήσατε πρεσβείαν
 εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

**Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
 Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τοῦ Αἰγαίου πελάγους φρουρὲ ἀνύστακτε,
 περιπολεύων μὴ παύσῃ
 καὶ συντηρῶν ἀσινεῖς,
 Μιχαήλ, αὐτοῦ τὰς νήσους, Ἀρχιστράτηγε,
 πάσης ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς,
 ὄνπερ τρέπει εἰς φυγὴν
 ταχέως ἢ δύνάμις σου
 καὶ ἡ τοῦ ξίφους σου θεά
 ὀρδᾶς ἀπίστων τοῦ συγκόπτοντος.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλου.

Φύλαξ τοῦ Αἰγαίου, Μιχαήλ,
 ὁ περιπολῶν οὐρανόθεν
 καὶ περισκέπων αὐτό,
 ἐπιβούλων τάγματα
 ἐχθρῶν ἐκδίωξον
 τῆς αὐτοῦ ὠραιότητος
 καὶ ἐλευθερίας,
 πανσθενὲς Ἀρχάγγελε
 καὶ Ἀρχιστράτηγε
 Νόων οὐρανίων, σῶ ξίφει
 ἄνεμος καθάπερ τοὺς ῥύπους

καὶ ὁδμὰς δυσσώδεις, θεοδόξαστε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τετράστιχον.

**Σύγκοψον ξίφει σου ἐχθροὺς ἐπιβούλους,
Αἰγαίου φύλαξ, Μιχαὴλ Ταξιάρχα,
καὶ βράβευσον ἅπασιν ἐλευθερίαν
πιστοῖς τιμῶσί σε, βοᾶ Χαραλάμπης.**

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω

Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

Ἀρίθμ. Καταλ. Π 495 / 2-3-11